

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Multa diuinitus prædicat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

BEATI
 PHILIPPI
 NERII VITÆ
 LIBER TERTIVS.

Iesu Christi anno Clem. VIII. Papæ anno Ætatis anno

1592

I.

77

Multa diuinitus prædicit.

*Id est ipse
 Petrus
 Philippus
 iuraturan-
 do enun-
 ciavit.*

DETRVS Philippus La-
 zarellus Ecclesiasticum
 beneficium ab Innocen-
 tio nono obtinuerat qua-
 dere cum Apostolicas literas Sum-
 mo Pontifice ex hac luce sublato
 conficere non potuisset, Clemente
 Octauo in demortui locum suffe-
 cto, omne ope nixus est, vt eam rem
 expleret; sed libello supplici (vt iso-
 pinabatur) à nobili, præpotentique
 viro retento, quò id sacerdotium in

alium

alium trāsferretur, re desperata cogitare cœpit de nobili illo viro sclopetto occidendo, iamque à sacro faciendo, diuinoque officio recitando cessauerat. Hoc itaque animo cum esset, venit Dominico die manè ad nostram Ecclesiam, ibique è regione Philippi procumbens in genua, occultiore vi se sensit impelli, vt eum adiret, eiusque pedibus nesciens quid ageret, quidue sibi vellet, prouolutus nullum loquebatur verbum, nullam edebat vocē. mutum eum crederes. Hic Beatus Pater sinistram viri aurem manu leniter apprehendens, tu, inquit, erumnis premeris, an non ita est? cui ille, sic Pater bono animo sis, subiecit illico Philippus, intra quindecim dies hac sollicitudine liberaberis. Quibus ille auditis ingenti gaudio peresus, bonæ spei plenus lætus inde se subduxit: intraque præfinitos dies ea molestia præter omnium expectationem liberatus, bene-

ficio

ficio Ecclesiastico, de cuius spe deciderat, confectis ea de re literis, donatur.

*Eam rem
idem Hieronymus,
atque germanus
eius sacramento testati sunt.*

Eodem anno Hieronymus Pamphilius è prima nobilitate vir, Rotæ Auditor, cū ita grauitè ægrotaret, vt ad desperationem medicorum laborare cœpisset, à Philippo Aprili extremo inuisitur, qui hominè benignè amplexatus timorem omnè abijciat, monet, morbum breui discussum iri affirmat, pollicetur. Neque absuit dicto fides; quippe ille haud multò post sano, vegetoque corpore surrexit è lectulo.

Hic autem non prætermittam ne illud quidè, obseruatum frequenter à multis fuisse, ægros, de quibus medici desperarant, pristinas recuperasse vires Beato Patre eos se morbo euasuros pronunciante: contra de quibus medici nil suspicabantur mali, eodem annuente è vita cessuros, naturæ debitum exoluisse.

*Huius rei
præter ipsam*

Puellæ annorum nouem Catha-

rinæ

rinæ Ruiffæ nomine crustulæ quædam cacoethe, hoc est mali moris nares occuparant, non absque prauæ luis suspicione; quippe cum domo nuper exceptus fuisset, qui eisdem infectus pariter laborabat: puellæ medicamentis succurritur, sed certè incassum omnia: nam crustulæ quamquam mundari ex intervallo videbantur, nouæ tamen confestim eiusdem generis in naribus nascebantur: cumq; per integrum annum hoc morbi genere oppressa iacuiisset, nec medicamentis sanari posset, à matre ad Philippū hoc ipso anno, Aprili, mense, vel Maio adducitur. Is ubi puellam vidit, affectas mox nares manu leniter contrectas; filiola dicebat, nullus tibi deinceps eius generis morbus erit. Nec mora; Catharina confestim habere melius cœpit, breuique post vsque ad eò integram recuperauit valetudinem, vt ea deinceps ægrotatione neutiquam laborauit.

*Catharinã
tres habemus
iuratos, ocula-
tosque te-
bes.*

Hoc

*Id Tami-
ria nobiscis
mulier pu-
bliaa testi-
monio con-
firmasset.*

Hoc etiam anno, mense Augusto venerat ad Philippum Victoria Ciba, ut animū sacramento confessionis expurgaret: cui mox ille, quampridem ait, sororem tuam vidisti: iā dudum, respondit: & ipse, i frequēter visere eā, futurū enim est, ut breui supremum diē expleat. Erat hæc, virgo Deo sacrata, cui Victoria, ut sorori, nomen fuit, quę relicto sæculo cœnobio B. Franciscæ Romanæ se addixerat. ea itaque optima quāquam tum utebatur valetudine, quietè, liberèq; viuebat, vitæ annum alterum & vigesimum agens, repentino tamen morbo oppressa intra mensem nempe xij kal. Octobres diem obiit extremum.

*Id iurati
testes com-
plures af-
firmarunt.*

Eodem itidem anno, ix kal. Septemb. dati fuerunt sub Patrum custodia adolescentuli quatuor iisdem parentibus geniti, religione Iudæi, obstinato prorsus animo, Hæbreorum ritibus, & superstitionibus addictissimi: Hos Philippus ubi ob-

stina-

stinatiores vidit, Christo haud ita multò post nomina daturus prænu-
ciauit: res autem hoc gesta modo.

Quodam die sub horam noctis primam cū in Iudaica superstitione obfirmato quàm nunquam antea animo perstarent, in eoque perseue-
rantes, quòd in patria vellent, atque auita religione mori, omnemque præterea qui haberetur de Christo, sermonem auribus respuerent: non modò superbæ eorum obstinationi non cessit B. Pater, sed inflammari etiam se sensit magis ad eos Christo adiungendos.

Illos itaque hortatur Deum enixè orent, vt eos veritatem edoceat, & simul adiungit, eundem se postero die in ipso sacrificio pro illorum conuersione rogaturum, quẽ preces suas auditurum sciebat.

Die verò insequenti manè, cum eiusdem essent sententiæ, obstinatio-
tioreq, animo Iudaicã legem profi-
terentur, improuisò cum nil minùs

expe-

expectaretur, Philippo sacrum faciente, vi diuina ad Christianam religionem impulsus Petro Consolino sacerdoti Christianos se fieri velle exponunt.

Hi postea de rebus fidei optimè eruditi à S. D. N. Clem. VIII. in Basilica Lateranensi sacro baptismate abluuntur, mutatisque nominibus, natus maximo Alexander, alteri Augustinus, tertio Hippolytus, postremo Clemens nomen imponitur,

Duobus imminentem mortem prædicit.

Femina cogitatum intuetur.

*Hanc rem
tres sacra-
mento te-
stes affirma-
runt.*

Virgilius Crescentius nobilis Romanus hoc ipso anno, Nouembri mēse ægrotare cœpit: morbus initio ita læuis videbatur, vt ne medicorum quidem iudicio mortifer haberetur: Interea rogatus Philippus, vt pro illo Deū oraret, aper- tissimis indicauit verbis, ægrum ei⁹ vi morbi è vita cessurum omnino: sed cum iterum vrgeretur, vt mor-

bum